

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Πρόκληση 4

Εισαγωγή

Η διαταραχή του αναπτυξιακού συντονισμού (developmental coordination disorder ή αλλιώς DCD), επίσης γνωστό και ως δυσπραξία, είναι μια πάθηση που επηρεάζει τον φυσικό συντονισμό. Προκαλεί σε ένα παιδί να αποδίδει λιγότερο καλά από το αναμενόμενο σε καθημερινές δραστηριότητες για την ηλικία του και να φαίνεται πως κινείται αδέξια. Αν και τα σημάδια της πάθησης υπάρχουν από νεαρή ηλικία, τα παιδιά ποικίλλουν ευρέως στον ρυθμό ανάπτυξής τους. Αυτό σημαίνει ότι μια οριστική διάγνωση του DCD δεν συμβαίνει συνήθως έως ότου ένα παιδί με την πάθηση είναι 5 ετών ή περισσότερο.

Αν και το DCD δεν επηρεάζει το πόσο έξυπνο είναι ένα παιδί, μπορεί να επιφέρει δυσκολίες στον τομέα της εκπαίδευσης με αποτέλεσμα να χρειάζεται επιπλέον βοήθεια για να προχωρά στο σχολείο.

Είναι επίσης γνωστό ότι επηρεάζει τον προγραμματισμό των κινήσεων και το συντονισμό ως αποτέλεσμα των εγκεφαλικών μηνυμάτων που δεν μεταδίδονται με ακρίβεια στο σώμα. Τα πρώιμα αναπτυξιακά στάδια όπως το μπουσούλημα, το περπάτημα, της αυτοτροφοδότησης και του ντυσίματος μπορεί να καθυστερήσουν σε μικρά παιδιά με DCD. Η ζωγραφική, η γραφή και οι επιδόσεις στον αθλητισμό

είναι επίσης συνήθως πίσω από αυτό που αναμένεται για την ηλικία τους.

Το κύριο μέσο μάθησης στα σχολεία είναι τα βιβλία. Αυτό το όργανο είναι τόσο εύκολο στη χρήση για παιδιά χωρίς την πάθηση DCD, όχι όμως για εκείνα με την πάθηση DCD. Αυτό συμβαίνει επειδή το να κρατάς ένα βιβλίο, να αλλάζεις τη σελίδα, και να το κρατάς ανοιχτό είναι δύσκολο για κάποιον που έχει κινητικά προβλήματα.

Για να είμαστε πιο συγκεκριμένοι και να ξεπεράσουμε αυτό το ζήτημα, οι "Νέοι Κοινωνικοί Δημιουργοί" θέλουμε να δοκιμάσουμε τη φαντασία μας να δημιουργήσουμε, αφού λάβουμε υπόψη τα χαρακτηριστικά και τις ανάγκες ενός παιδιού με DCD, ένα κλιπ βάσης της σελίδας για να βοηθά και να στηρίζει το παιδί κατά την ανάγνωση.

Η ιστορία

Ο Γκάμπριελ είναι 8 ετών και έχει DCD από τη γέννηση. Πηγαίνει στο σχολείο στην 3η τάξη.

Λόγω της κατάστασής του, έχει δυσκολίες στην κίνηση και την αλληλεπίδραση με αντικείμενα, είναι αδέξιος και έχει κάποια προβλήματα με βιβλία και τα πράγματα που βρίσκονται στο θρανίο του. Μένει πάντα πίσω όσων αφορά τις εργασίες και με τα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί. Ο δάσκαλος αρνείται να του δώσει φωτοτυπίες για να ξεπεράσει το ζήτημά του με τα βιβλία, τα οποία δεν μπορεί να κρατήσει σωστά και έχει δυσκολίες να τα κρατάει ανοιχτά.

Είναι πολύ αγχωμένος και θυμωμένος επειδή είναι πραγματικά ένα πολύ έξυπνο παιδί, αλλά δεν μπορεί να δείξει τις ικανότητές του λόγω της κατάστασής του.

Είναι, χωρίς αμφιβολία, μια μεγάλη πρόκληση για έναν κοινωνικό δημιουργό.